

РЕШЕНИЕ

№ 5137

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3175** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение № 110 от 12.01.2022 г., постановено по НАХД № 11552/2021 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление № К-0049842/30.06.2021 г., издадено от К. Р. - член на Комисията за защита на потребителите, оправомощен със Заповед № 1011/14.11.2016 г. на Председателя на КЗП, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], за нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за защита на потребителите, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл.230д във вр.с чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от същия закон.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника си адв.К., обжалва същото. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на постановеното решение. Касаторът отрича приетата от Съда липса на нарушение по ЗЗП, като настоява, че при издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения. От Съда се иска да отмени касирания съдебен акт и да потвърди оспореното наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът чрез адв.К. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], в с.з. чрез адв.Г. взема становище за нейната неоснователност, моли решението на СРС да бъде оставено в сила, а в полза на ответника да бъдат присъдени разноски.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежно лице, при наличието на правен интерес от обжалване на съдебното решение, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна поради следните съображения:

С обжалваното наказателно постановление [фирма] е санкционирано за нарушение, което се изразява в това, че по повод постъпила в КЗП жалба вх.№ Ц-03-10607/04.12.2020 г. от потребител, който посочва възникнал проблем при опит за използване на код за отстъпка при онлайн пазаруване чрез интернет сайта <https://I.bg/home>, от търговеца е изискано с писмо изх.№ Ц-03-10607/29.12.2020 г. да предостави в КЗП обосновано становище по случая в срок до 04.0.2021 г. Писмото е изпратено до [фирма] на адреса, указан в Търговския регистър и регистъра на Ю. като седалище и адрес на управление, както и на официалния интернет адрес, посочен в интернет сайта <https://I.bg/home>, като становище не е било предоставено нито в посочения срок, нито след това. Прието е, че с горното на 05.01.2021 г. в [населено място] [фирма] е осъществило нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗП.

За да отмени горепосоченото НП, районният съд е приел, че по делото е останало недоказанодружеството да е извършило вмененото му административно нарушение. Посочил е, че липсват каквито и да е данни (под формата на пощенски разписки за доставяне или обратни разписки) за изпращане и получаване на писмото на адреса по регистрацията на дружеството.

Решението е неправилно.

Касационната инстанция споделя изводите на районния съд за разликата в двете посочени хипотези на чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗП. С основание Съдът е изтъкнал, че в случая не са констатирани активни действия, възпрепятстващи проверката, а е налице бездействие по представяне на документи от страна на търговеца, което може да бъде окачествено като възпрепятстване на проверката, поради което е мислима само втората хипотеза - за неосказване на необходимото съдействие и сътрудничество на проверяващите.

Неправилно обаче районният съд е приел, че е било дължимо изпращане на посоченото писмо за предостави на обосновано становище по случая не само на електронната поща, но и на пощенския адрес на търговеца. Този извод не намира опора в закона. По силата на чл.13, ал.1 от Търговския закон търговецът е длъжен да посочва в търговската си кореспонденция и в Интернет-страницата си, ако има такава: фирмата; седалището и адреса на управлението; единния идентификационен код и банковата сметка, като същият може да посочва и адрес за съобщения.

По делото не съществува спор, а и се установява от интернет-страницата на [фирма] (<https://www.istyle.bg>), че в раздела Информация, подраздел Указания за обработка на данни, дружеството е заявило, че е бизнес организация, занимаваща се с дистрибуция и сервиз на А. продукти и помощни принадлежности, която освен чрез своите магазини поддържа и онлайн продажби на своята уебстраница. Наред с информацията

за седалището и адреса на управление: гр.С., 1000, [улица], магазин Ай С.; за данъчния номер и търговския регистрационен номер на фирмата в Търговския регистър и Регистър на Ю. при Агенция по вписванията, на интернет страницата са публикувани данни за уебстраницата на търговеца: <https://www.istyle.bg>; и за електронния му адрес: [електронна поща]. Според § 1, т.8 от Допълнителните разпоредби на Закона за електронната търговия, "Електронна поща" е електронно средство за съхраняване и пренос на електронни съобщения през интернет мрежа чрез стандартизирани протоколи. Това идва да покаже, че контролните органи на КЗП са използвали един от известните им канали за комуникация със задълженото лице. Използваният начин е бърз, лесен и удобен, особено като се има предвид, че търговецът по занятие се занимава с онлайн търговия.

Анализът на цитираните дотук законови текстове налага извода, че няма основание да се приеме, че искането на КЗП е следвало да се изпрати едновременно на всички известни адреси на юридическото лице-търговец.

Съобразно изискването на чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, както в акта, така и в НП трябва да се съдържа описание на нарушението и законовите разпоредби, които са били нарушени. Законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква да има пълно съответствие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация чрез посочване на нарушените законови разпоредби. В случая те фигурират като чл.192, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗП. Нормата предвижда, че длъжностните лица от КЗП имат право и: 1. на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа; 2. да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения на този закон, които са му известни. Ответникът по касация не спори, че е получил именно на адреса на електронната си поща искането на КЗП. Като не е осъществил дължимото по закон поведение, търговецът е извършил вмененото му нарушение и то е доказано по безспорен начин.

На свой ред санкционната норма на чл.230д ЗЗП предвижда, че за възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл.192 и 192а, и за неизпълнение на разпореждане по чл.192а, ал.1, т.2 (мислимата хипотеза, както се изясни по-горе) и ал.2, на лицата се налага глоба, съответно имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв. Правилно е приложена санкционната разпоредба, като на юридическото лице е наложена имуществена санкция в минимален размер.

Описаното дотук обосновава извода, че обжалваното постановление е законосъобразно. Като е достигнал до различен извод и го е отменил, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, а вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди НП № К-0049842/30.06.2021 г. на КЗП.

Касаторът не е предявил претенция за разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 110 от 12.01.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 11552/2021 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-0049842/30.06.2021 г., издадено от К. Р. - член на Комисията за защита на потребителите, оправомощен със Заповед №

1011/14.11.2016 г. на Председателя на КЗП, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], за нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за защита на потребителите, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл.230д във връзка с чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от същия закон.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

1.

2.